

ישועות

תוכרת ליום הושענא רבה לומר "שנים מקרא ואחד תרגום" מפרשת וזאת הברכה

סכות ושמחת תורה • גליון 150 • התשפ"ג

יוצא לאור על ידי בית המדרש "החיים והשלום" בני-יורק

מהספר הקדוש

"ירע שמשון"

לרבי שמשון חיים נחמני זיע"א

לחג הסכות מדרש ילקוט "בפסות תשובו, אמר רבי לוי, כל מי שמקיים מצות סכה בעולם הזה, אמר הקב"ה, הוא קיים מצות סכה אני מסך עליו מהמתו של יום הבא", עכ"ל. קשה, מהו הלשון הזה "אמר הקב"ה הוא קיים מצות סכה" וכו' הרי לו לומר 'כל המקיים וכו' הקב"ה מסך עליו' וכו' ועוד, למה לא אמר 'כל היושב בפסחה, ועוד, מהו "בעולם הזה", דהא פשיטא דבכל המצות נאמר "היום לעשותם" ולא למחר לעשותם? ויש לומר שסוד הפסחה הוא להכניע ולהחליש ביה הפטרא אחרא ולילוי' כמו שהארכנו לעיל בפרשת וירא ע"פ "והשענו תחת העיץ" ועיי"ש, ועוד ידוע אצלנו שפגלת ימי ההג היא להכניע הרשעים דכתיב בהו "סביב רשעים ותהלכון" כמו שבשכיל זה אנו עושים ההקפות בלילוב ובשעת המקדש היו מקריבים ע' פרים ונסוף הפנים הרמזו ב"ב"ו"ז וכוונו לו', ועין בזהר סוף פרשת פינחס. ומעתה לא אמר 'כל היושב בפסחה לפי שכל ישראל יושבים בפסחה אכל אינם מכונים לסוד הפסחה במה שצריך לכוון באותן הימים, ולכן אמר רבי לוי, כל מי שמקיים מצות סכה דהינו שמכונן בה להחליש ביה הפטרא אחרא ולהגביר חלק הקדשה בעולם הזה, אף על פי שהוא זמן שליטה לחיצוניים כמו שהפגנה זו היא באמות שלמות מצות הפסחה, אמר הקב"ה הוא קיים מצות סכה, כלומר, הוא כוון להחליש ביה הפטראגים והחיצוניים, משום הכי, מדה כנגד מדה, אני מסך עליו וכו' דהינו הקדשה תהיה סוככת עליו, שהחיצונים לא יקטרגוהו. ועין עוד לקפון בסמוך בסוף הפרשה. (פרשת אמור)

לפרשת וזאת הברכה ויאמר ה' מסיני בא
 כתב בעל הטורים שהפסוק התהויל ב"ו"ו ומסים ב"ו"ו, לומר שברך י"ב שבטים, מקשים, למה לא צ"ו זה על פסוק "וזאת הברכה" שגם הוא מתהויל ומסים ב"ו"ו, ושם מבאר בו לשון ברכה, מה שאין בו בפסוק זה? אלא, לפי שעקר הברכה באה בזכות התורה ובפסוק זה מבאר נתינת התורה "מסיני בא" וכו' "מימינו אש דת לבו" לכו צ"ו דוקא בפסוק זה.

לארץ את האשפזין

בדורם. נשים לב שבתפלת מוסף הראשונה של השנה - בראש השנה (שקידוע מעלתה גדולה לאין צרה), נמצא תאר "אשרי" לאדם פרטי פעם אחת - "אשרי איש שלא ישפחה וכן אדם התאמץ בך". ונראה כי מלים אלו באים לבטא את התאמצות האדם מעל הנסיונות ובלבולי החיים. שגם בשעות טרופות מערפבות, שעות הבלבול הוא אינו שוכח את ה' יתברך, ומתאמץ בו על אף הנסיונות. וככל שיתבונן במעשי האבות, בנסיונותיהם ובהתאמצותם, ימצא קני דמיון לנסיונות שלו ויברכים אלו ילמד ממעשיהם והתאמץ בעבודת השם.

השפעת הרבור הקדוש

וזהו הקדוש (שם) מצין שיש להזמין את האשפזין בפיו. ונראה ללמוד מכך שגם את הדבורים אודותם יש להשתדל להוציא פפה ומה טוב אם ישוחח בזה עם מקרביו וישפיע גם על אחרים מאור האשפזין.

וכן עשו אבות העולם, שקרבו את הבריות לאבינו שבשמים על ידי דבורים קדושים, וכמוכא ברבינו בחיי בהקדמתו לפרשת יתרו (שמות יח, א), ונביא קטעים מדבריו, "ועם דבור הלשון שנתן באדם אשר עמו יש לו יתרון על שאר בעלי חיים, אפשר בו לרפאות למי שיש לו חלי הנפש ולקרוב אותו תחת פנפי השכינה ולהנחילו החיים האמתיים הנצחיים, והמדה הזאת מצאנוה באברהם אבינו שהחזיק והמשיך רבים לאמונת ה' יתברך. וכל זה ברפואת הלשון [וכו', ע"ש שמבאר עפ"ו מאמר חז"ל (בבא בתרא טז ע"ב) מרגלית אחת היתה תלויה בצנארו של אברהם אבינו שכל חולה שרואה אותה מיד מתרפא וכשנפטר מן העולם נטלה ותלאה בגלגל חמה. שרומז לדבור שבגורנו, עין שם]... וזה שאמר (משלי טו, ד) מרפא לשון עץ חיים. רפואת הלשון של אברהם היה סבה שנכנסו רבים תחת פנפי השכינה וזיהה להם עץ חיים, ובענין שכתוב (בראשית יב, ה) ואת הנפש אשר עשו בחרן וגו', רפואת לשון של משה רבינו ע"ה שספר ליתרו כל האותות והמופתים ההם שנאמר (שמות יח, ח) ויספר משה לחותנו היה סבה שנתגזר יתרו שהיה נכבד וגדול משפחתו והיה כהן מדין והניח עושרו ורוכו בניו ונפרד מן הישוב והלך אל המדבר להקנס תחת פנפי השכינה תכף ששמע ענין יציאת מצרים" וכו'.

ויהי רצון שהשכינה הקדושה תלנה אותנו והתסוכך עלינו בכל חיינו ובכחות האשפזין הקדושים נזכה לכל הישועות ולכל ההצלחות. וה' יתברך ישלח רפואה שלמה לכל חולי עמו

ישיבת הספה ומעלתה הגדולה נודעת בכתבי הקדש ובמאמרי חז"ל. ונאמר (ישעיה ד, ו) "וספה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר", ונאמר חז"ל בפסיקתא דרב כהנא (עין פסקא כט אות כו ועוד) "כל מי שמקיים מצות סכה בעולם הזה, מסך עליו מן המזיקין שלא יזיקו אותו, שכן הוא אומר באברתו יסך לך (תהלים צא, ד). וזכה לחלק בספה שעתידי השם יתברך לתת לצדיקים (ע"ש בהרבה, במעלת אותה סכה). ואמר רבי לוי שהקב"ה מושיבו בסכותו של לוי' לתן לעתיד לבא, וכו' (ע"ש במעלת סכת לוי').

וידוע מהספרים הקדושים שבחג הסכות השכינה סוככת בכנפיה על היושבים בספה ובאים אליה האשפזין הקדושים. [ומקור הדברים בזהר הקדוש בפרשת אמור (קג ע"ב). ועין שם בזה וכן שצריך ליחד סעודות לעניים כנגד שבעת האשפזין, במשך שבעת ימי הסכות, כל סעודה כנגד אחד מהאשפזין]. ואותם אושפזין הם אבותנו הקדושים אברהם ויצחק ויעקב, וכן משה רבינו ואהרן הכהן וכן יוסף הצדיק ודוד המלך עליהם השלום.

והבאנו בעבר מדברי הרמח"ל בספרו "דרך עץ חיים" בצורך הגדול להקדיש זמן כל יום שבו יחשב למה בא לעולם ומה מבקש ממנו השם יתברך בעבודתו וכו', וישאל את עצמו מה עשו אבותינו הקדושים ומה עשו משה רבינו ודוד המלך וכל הצדיקים שהשם יתברך חשק בהם כל כך, ויבין שפיון שהמעשים שעשו היו טובים עבורם, הם גם טובים עבורו. ועין שם שהרהור בדברים אלו "היא התרופה היותר גדולה וחסוקה שתוכל להמציא נגד היצר, והיא קלה, ופעלתה גדולה, ופרהיה רב". [עוד עין שם בחמר המתעלם ממחשבות אלו].

ובימי חג הסכות הקדושים, כאשר אנו זוכים לישוב בצל השכינה הקדושה והאשפזין הקדושים מבקרים אותנו, מן הראוי להוסיף ולהרהר בהם ובדרכים שהגיעו למעלתם הנשגבה. התבוננות באורחות חיייהם של האשפזין מראה בעליל שהמשתף לכלם היה התאמצות יתרה בעבודת השם יתברך. ובכחות המאמץ שעשו זכו לרום מעלתם לדורי דורות. עם זאת, לכל אחד מהם היו נסיונות מיוחדים רק לו, וגם המאמץ שעשו היו בהתאם לזה, בדרך העבודה שהתאימה למצבו.

וזכות זו שיקת בכל הדורות, שכל אדם המתאמץ לעבוד את השם יתברך בהתאם לנסיונות דורו, יכול לזכות למעלות גבוהות, בדרך שזכו האשפזין בעמידתם בנסיונות שהיו

ישראל ובכללם לשובנה בת טובה לבריאות איתנה בגופה ובנפשה ונאלה שלימה בביאת משיח צדקנו ושבע שמחות וכל טוב סלה.
 משיחות המגידים שליט"א
 הגיש משה אליהו ש. (טל' 050.4125611)
שבת שלום ומברך וחג שמח

ביזנס זה ביזנס

הרב הסביר בהתלהבות את מעלת הסכה: – תארו לעצמכם – התלהב הרב: – מצוה שהאדם בשלמותו נכנס אליה! כל האברים נכנסים לתוך המצוה שסוככת על האדם! זכר לענני כבוד שסכף אבינו מלכנו עלינו בצאתנו ממצרים. הרב המשיך לתאר את מעלותיה וסגולותיה של המצוה הנשגבה הזאת והאיש שישב בסוף השורה בלע את דבריו בשקיקה: – זהו, השנה אני אבנה סכה ויהי מה – קבע האיש בהחלטיות.

עוד באותו יום בקש מהרב שיורה לו בדיוק כיצד מקימים סכה ומה הם פרטי ההלכות. הרב הסביר לו ראשי פרקים ונתן בידו ספר המבאר היטב את הלכותיה והליכותיה של מצות סכה. האיש קרא את הספר עד שיודע את ההלכות על ברים. עתה, יצא לחפש מקום בו יוכל לבנות את סכתו. מקום מגוריו, באחת השכונות המאכלסות ביותר שבארצות הברית, בבנין קומות, בקומה גבוהה ביותר. החליט האיש לעשות את הסכה על גג הבנין, על אף היותו מלא גרוטאות וחפצים. מקום אחר לא היה לו. ברר האיש מי בעליו של הגג ונדודע לו, מפי דיירי הבנין, שבעל הבית הוא גוי שונא ישראל וחזקה עליו שלא יענה לדרישתו לבנות שם סכה. אף האיש, שעזר רצונו לעשות את רצון הבוֹרֵא יתעלה, שצונו לישב בסכה, החליט לנסות בכל זאת לפנות לבעליו של הגג, לגוי המדבר, ולבקש ממנו שישכיר לו את הגג לשבוע וחצי.

ניצוץ של רשעות הופיע בעיניו של הגוי כששמע את בקשת היהודי. – "לשכר את הגג אתה מבקש? למה לא? אני מוכן להשכיר לך את הגג תמורת תשלום נאות ותוכל לעשות בו כטוב בעיניך, למשך שבוע וחצי, כפי שבקשת. רק תשלם לי דמי שכירות כף וכף דולרים". רעד עבר ביהודי כשנזקב הגוי בתשלום השכירות. בסכום זה אפשר להשכיר בית גדול למשך שנה ולא גג מלא גרוטאות. "תוריד משהו מהמחיר" – התחנן היהודי. "בין כה וכה הגג עומד שמים. רק תרזיח אם תשכיר לי את הגג לזמן קצר, אני אגדה אותו מהגרוטאות ומהלכלוך". "אף לא סנט אחד פחות" – אמר הגוי בנחישות. "מצדי אתה יכול להשאיר את הגרוטאות ואתה גם יכול לפנות אותם לביתך". באין ברירה, הסכים היהודי ובקש לערוך חוזה. אף הגוי הרשע חפץ למרר את חייו והודיע לו שההסכם חייב להערוך אצל עורך דין מפרסם. "אבל למה? בשביל מה עורך דין? קח כסף מזמן ונגמר את העניין" – זעק היהודי. הגוי העריץ חיף חיוף שטני: "אינך מבין בחור? ביזנס זה ביזנס!" לאחר ששלם היהודי את הוצאות העורך דין, המשיך הגוי בדרישות שגם נוטריון יחתום על השטר והסכם נוסף יעשה אצלו. "לא חבל על הכסף?!" – התחנן היהודי. אבל הגוי בשלו: "ביזנס זה ביזנס!" שוב הוציא היהודי טבין ותקילין מכיסו לשכרו של הנוטריון.

אף הרשע לא אמר די בזה ובקש שגם יעשו הסכם נוסף אצל עוד עורך דין ועוד המשיך להטריד אותו שגם פלוני יחתום וגם יערכו בול אמריקאי וכו' וכו' והכל בשם הטענה ש"ביזנס זה ביזנס!"

סוף סוף, לאחר כל כף הרבה חתימות והסכמים, שפחתו ממנו את שארית חסכונו, יצא האיש להכשיר את הגג לצורך בניית הסכה. אם היה נדמה לו שמדובר בקצת גרוטאות ולכלוף הרי שטעה. הגג היה מזבלה של ממש. במשך שנים הפקירו שם הדיירים חפצים ומוצרים מקלקלים שצברו להררי פסלת. העבודה היתה קשה ומפרכת. אבל אהבת המצוה גברה על הקשי ובכל כחו התאמץ לנקות את המקום, להעמיס את ערמות הלכלוף לשקים, לפחי הזבל.

בעודו עוסק בנקיון הגג, לפתע הבחין בארז מלא יהלומים שהונח בעמק האשפה. מיד יצא לברר אצל דיירי הבנין אם אבד להם דבר יקר ערך על הגג וכלם השיבו לו בלאו. מאחר והזמן היה קצר והמלאכה מרבה, מסר האיש את הארז היקר ל"מחלקת אבדות ומציאות" של המשטרה האמריקאית, כדי שיאתרו את בעליה.

את חג הסכות חגג בשמחה עילאית שזכה לישב "בצלה דמהמנותא" ובסיום החג, פרק את הסכה ושם לביתו. ספור היהלומים נשפח ממנו. עד לאותו יום בו נקש שוטר בדלת ביתו והורה לו להתלוות אליו לתחנת המשטרה. שם פנו לאגף "אבדות ומציאות".

מפקד המשטרה הציג בפניו את ארזו היהלומים ושם בפניו שאוצר יקר זה היה שיך לעשיר גדול שמת לפני כמה שנים מבלי להשאיר יורש. יום אחד נגנב מאצלו אוצר של יהלומים. המשטרה דלקה אחרי הגנב ותפסה אותו אף לא את האוצר, את דבריו סכם "לכן, לפי החק, פיון שאתה מצאת את הארז המציאה שיכת לך".

הספור הפה גלים והגיע גם לאזניו של הגוי המשכיר, שתכף בהגיע דבר מציאת ארזו היהלומים, החל בהליכים משפטיים לתבע את היהודי, ששלח יד בכסף השיך לו, מתקף היותו בעל הגג.

השופטים שמעו את הטענות ופסקו: "בנסבות אחרות היתה המציאה שיכת לגוי, בעליו של הגג, כיון שברשותו נמצאה. אף מאחר והוא השכיר את הגג ליהודי בסכום כה גדול, וההסכם נעשה גם על ידי עורך דין וגם על ידי נוטריון, וגם על ידי עורך דין משנה, וגם בול אמריקאי וגם נרשם ברשויות הממשלה, הרי שהאוצר שיך... ליהודי! כי... ביזנס זה ביזנס!" סים השופט את הכרעתו באותם המלים שטען הגוי בעת ההסכם. עתה הבין היהודי שה' שלם לו כפל כפלים על כל הטרם והעמל שנגרם לו בעטיו של הגוי שבקש לענת אותו. היה שוה! הנחמדים מזהב ומפז רב!

סגולה

סגולות לעם סגולה •• יצועות לעם נושע ברה

מסגולות הסכה • כחול מומנו כל מיני יסורים (צמח צדיק" מוידוויץ). וכן לאריכות ימים (ספר "לבושי מכלול", סיפון כ"ו) וענין ב"לקומי מוהדר"ן" (קפא טח) מסגולות הסכה למחלת, לבנים ועוד.

סגולות ליום הושענא רבה • ענין בספר "יסוד יוסף" סגולות שונות ליום הושענא רבה. וניצוץ מעט בקצרה: יום הושענא רבה הוא יום גמר התימת כל ישראל למוכת, ובו יהיוק האדם להתפלל מכל גזרות רעות, על בן מאד טוב לומר ביום הושענא רבה "עלינו לשבת, עד על בן זקנה לד' ז' פעמים – ד' פעמים ישר וג' פעמים תפוח בזה עד "אין מתחת" וכו'. ...

פעם השביעי ישר וסם והוא סגולה נפלאה. ואם עשרה אומרים ז"פ ישר והתפוח הנזכר מציילים בעזרת השם ית' כח את הקהלה מכל סבות רעות וזו בקבלה מסךמונים.

עוד הובא שם תפלות שיוענא עמו כל מכות הקדושים השיכים למצות סכה לליות אותו ולהכנס עמו לביתו לחיים ולשלום. (ומפתח קצר תריעה, נתי לקבל חלקם באשיל mas819514@gmail.com)

סגולות נשנשלו לני • כאב שנים – סגולה גדולה שלא יהיה כאב שנים כל השנה. ביום הושענא רבא, יקח תפוח גדול וטוב ויאפה אותו בתנור ואחר כך יקח קנה מערבה של הושענא ויתחב בתפוח הנ"ל עד שיצא מהצד השני. ויאכל אותו התפוח כך כשהוא אותו בקנה. ולא יהיה לו כאב שנים כלל כל אותה שנה.

עקרה – ביום הושענא רבה יקחו האיש והאשה 3 ענפים של הושענא ויעשו עליהם 5 קציצות בשר טהון 2 בענף אחד ועוד שנים בענף שני ובענף שלישי עוד אחד וכל אחד יאכל 2 קציצות. והענף שיש בו קציצה אחת יאכלו שניהם יחד. ויזכו לבנים זכרים אמון.

נפלאות הבורא ית"ש

מהווע ולדים לטנים תמיד שמחים? (2)

בעבר הבאנו מדברי הרב מבריסק ויע"א, שפינו שהילדים הקטנים קרובים לבריא, לכן הם שרויים בשמחה, וככל שהם גדלים ומתרחקים יותר ויותר משרש הבריא, גם השמחה הולכת ופוחתת.

מעשה באחד הצדיקים ששמחה את המימרה הנפוצה: הסתפל על חצי הכוס המלאה... הגיב אותו ודיק: אם תקטין את הכוס, לא תהא לך חצי כוס ריקה. לילדים יש כוס קטנה, לכן היא תמיד מלאה... גורם העצבות העקרי המשבית את השמחה מקורם בצפיות שאינם מתממשות, פי לגדל הצפיות כף גדל האכזבות. וככל שעדין לא רכש הילד משגים גבוהים, אינו מצפה ולכן גם אינו מתאכזב.

ישביל המשביל וזבין החפץ בטוב שלא לצפות מעבר למה שנתן לו בעולם הזה, אלא יסמך על הקדוש ברוך הוא שהוא נותן לו את הטוב ביותר עבורו. ואמר החכם מכל אדם (משלי יג, ט) "תוחלת ממשכה – מחלה לב" וגו'. ואמרו חז"ל (אבות פ"ד מ"טנה א), "איזהו עשיר? השמח בחלקו" וכן גם השיבו חז"ל (תמיד לב ע"א) לאלפטטר מוקדון לשאלתו – מי נקרא עשיר, והמענה שקבל: השמח בחלקו!"